

EBA/GL/2015/04

07.08.2015

Smernice

o dejanskih okoliščinah, ki predstavljajo stvarno grožnjo za finančno stabilnost, in elementih, povezanih z učinkovitostjo instrumenta prodaje poslovanja, v skladu s členom 39(4) Direktive 2014/59/EU

Smernice organa EBA o dejanskih okoliščinah, ki predstavljajo stvarno grožnjo za finančno stabilnost, in elementih, povezanih z učinkovitostjo instrumenta prodaje poslovanja, v skladu s členom 39(4) Direktive 2014/59/EU

Vloga teh smernic

1. Dokument vsebuje smernice, izdane v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010¹. V skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 si morajo pristojni organi in finančne institucije na vsak način prizadevati za upoštevanje smernic.
2. V smernicah je predstavljeno stališče organa EBA o ustreznih nadzorniških praksah v Evropskem sistemu finančnega nadzora in o tem, kako bi bilo treba zakonodajo Unije uporabljati na določenem področju. Pristojni organi iz člena 4(2) Uredbe (EU) št. 1093/2010, za katere smernice veljajo, bi jih morali upoštevati tako, da jih ustrezno vključijo v svoje prakse (npr. s spremembo svojega pravnega okvira ali nadzorniških postopkov), tudi če so smernice namenjene predvsem institucijam.

Dolžnost poročanja

3. Pristojni organi morajo v skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 do 07.10.2015 organ EBA uradno obvestiti, ali ravnajo oziroma ali nameravajo ravnati v skladu s temi smernicami, ali pa mu sporočiti razloge za njihovo neupoštevanje. Če pristojni organi do tega roka ne bodo poslali uradnega obvestila, bo organ EBA štel, da jih ne upoštevajo. Uradna obvestila je treba poslati na obrazcu, ki je na voljo na spletni strani organa EBA, na elektronski naslov compliance@eba.europa.eu z navedbo sklica „EBA/GL/2015/04“. Predložiti jih morajo osebe, ki so pooblaščenice za poročanje o skladnosti v imenu svojih pristojnih organov. Organu EBA je treba sporočiti tudi vsako spremembo stanja glede upoštevanja smernic.
4. Uradna obvestila bodo v skladu s členom 16(3) objavljena na spletni strani organa EBA.

¹ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

Naslov I – Predmet urejanja, področje uporabe in opredelitev pojmov

1. Smernice določajo dejanske okoliščine, ki predstavljajo stvarno grožnjo za finančno stabilnost, ki je posledica propada ali verjetnega propada institucije v postopku reševanja v smislu točke (a) člena 39(4) Direktive 2014/59/EU ali se zaradi njega še stopnjuje, in elemente, kadar obstaja verjetnost, da bi izpolnjevanje zahtev glede trženja institucije, kot je določeno v členu 39(1) Direktive 2014/59/EU, ogrozilo učinkovitost instrumenta prodaje poslovanja pri odpravljanju te grožnje ali doseganju cilja reševanja iz točke (b) člena 31(2) Direktive 2014/59/EU.
2. Smernice se uporabljajo za organe za reševanje.

Naslov II – Okoliščine, ki predstavljajo stvarno grožnjo za finančno stabilnost

3. Organi za reševanje bi morali pri oceni, ali obstaja stvarna grožnja za finančno stabilnost, ki je posledica propada ali verjetnega propada institucije v postopku reševanja ali se zaradi njega še stopnjuje, v okviru zahteve glede trženja institucije v zvezi z uporabo instrumenta prodaje poslovanja upoštevati vpliv na druge institucije in finančne trge, vključno s ponudniki infrastrukture in nefinančnimi strankami institucije. Organi za reševanje bi morali zlasti upoštevati dejanske okoliščine, ki so pomembne za tveganje, da lahko trženje institucije v postopku reševanja poveča negotovost in povzroči izgubo tržnega zaupanja, vendar pa se ne bi smeli osredotočiti samo na to. Navedene okoliščine bi morale vključevati vsaj nekaj od naslednjega:
 - (a) tveganje sistemske krize, kot je razvidno iz števila, velikosti ali pomembnosti institucij, ki jim grozi, da bodo izpolnile pogoje za zgodnje posredovanje ali reševanje ali da bo nad njimi izveden insolvenčni postopek, ali kot je razvidno iz javnofinančne pomoči institucijam ali izredne likvidnostne pomoči centralnih bank;
 - (b) tveganje prenehanja kritičnih funkcij ali znatnega zvišanja cen zagotavljanja teh funkcij, kot je razvidno iz sprememb tržnih pogojev za te funkcije ali njihove razpoložljivosti ali pričakovanja nasprotnih strank in drugih udeležencev na trgu v zvezi s tem;
 - (c) umik kratkoročnega financiranja ali vlog;
 - (d) znižanja cen delnic institucij ali cen sredstev, ki jih imajo institucije, zlasti kadar to lahko vpliva na stanje kapitala institucij;
 - (e) zmanjšanje kratko- ali srednjeročnega financiranja, ki je na voljo institucijam;
 - (f) oslabiljeno delovanje medbančnega trga financiranja, kot je razvidno zlasti iz povečanja zahtev glede kritja in zmanjšanja zavarovanja, ki je na voljo institucijam;

- (g) zvišanja cen za zavarovanje za primer neizpolnitve obveznosti ali znižanje bonitetnih ocen institucij ali drugih udeležencev na trgu, ki so pomembni za finančno stanje institucij.
4. Organi za reševanje bi morali oceniti verjetnost neizbežnega poslabšanja katerega koli od navedenih elementov, ki bi lahko vplivalo na institucije, ki niso institucija v postopku reševanja in so pomembne za finančno stabilnost ene ali več držav članic glede na to, kako pomembne so kot posamezne institucije ali skupaj, če je to primerno.

Naslov III – Elementi, povezani z učinkovitostjo instrumenta prodaje poslovanja in finančno stabilnostjo

5. Organi za reševanje bi morali pri ocenjevanju, ali obstaja verjetnost, da bi izpolnjevanje zahtev iz člena 39(1) Direktive 2014/59/EU zmanjšalo učinkovitost instrumenta prodaje poslovanja ali doseganja cilja reševanja, in sicer preprečevanje negativnih vplivov na finančno stabilnost, upoštevati vsaj naslednje elemente:
- (a) Kar zadeva zahtevo po preglednosti iz točke (a) člena 39(2) Direktive 2014/59/EU, tveganje, da lahko trženje širšemu krogu potencialnih kupcev ter razkritje tveganj in vrednotenja ali opredelitve kritičnih in nekritičnih funkcij v zvezi z institucijo v postopku reševanja povzroči dodatno negotovost in izgubo tržnega zaupanja. Zlasti ne bi smele priprave na postopek trženja povečati tveganja, da se za institucijo sproži postopek reševanja.
 - (b) Kar zadeva načelo nediskriminacije iz točke (b) člena 39(2) Direktive 2014/59/EU, dejstvo, da lahko nekateri potencialni kupci bolj verjetno zagotovijo finančno stabilnost, zlasti zaradi dejavnikov, kot so njihov finančni ali tržni položaj, struktura in poslovni model, ki lahko olajšajo poslovno integracijo ter pravno in organizacijsko izvedljivost ali pozitivno vplivajo na čas, potreben za izvedbo ukrepa za reševanje, in pričakovanje nadaljnega zagotavljanja kritičnih funkcij. Organi za reševanje bi morali upoštevati potrebe in pričakovanja nasprotnih strank, ponudnikov infrastrukture, vlagateljev in ponudnikov likvidnosti ter udeležencev na širšem trgu.
 - (c) Organi za reševanje bi morali zagotoviti, da postopki preverjanja, da stranke, vključene v postopek trženja, niso v nobenem nasprotju interesov, kot je določeno v točki (c) člena 39(2) Direktive 2014/59/EU, ne ovirajo izvedljivosti in pravočasnega izvajanja ukrepa za reševanje. Organi za reševanje bi morali upoštevati, da je lahko glede na omejeno število ponudnikov storitev, svetovalcev in potencialnih kupcev na trgu določena raven tveganja za nasprotje interesov sestavni del postopka prodaje.
 - (d) Organi za reševanje bi morali pri ocenjevanju, ali je dodeljevanje prednosti potencialnim kupcem neupravičeno v smislu točke (d) člena 39(2) Direktive 2014/59/EU, upoštevati, da lahko cilji reševanja in potreba po hitrem ukrepanju upravičujejo spodbujanje kupcev ali omejevanje njihovega tveganja, zlasti v okviru uporabe shem za financiranje za namene iz člena 101(1) Direktive 2014/59/EU.

- (e) Pri prizadevanju za čim višjo prodajno ceno, kot se zahteva v skladu s točko (f) člena 39(2) Direktive 2014/59/EU, bi morali organi za reševanje upoštevati potrebo po hitrem ukrepanju, ki je lahko v nasprotju z podaljšanimi pogajanjmi o ceni ali postopki za zbiranje ponudb, in cilje reševanja, zlasti nadaljnje zagotavljanje kritičnih funkcij, ki je lahko v nasprotju s prizadevanjem za čim višjo prodajno ceno za nekatera poslovna področja. Poleg tega bi morali organi za reševanje upoštevati, da lahko nekateri potencialni kupci bolj zanesljivo zagotovijo finančno stabilnost, zlasti zaradi dejavnikov, kot so njihov finančni ali tržni položaj, struktura in poslovni model.
6. Ko organi za reševanje ocenjujejo potrebo po hitri izvedbi ukrepov za reševanje v skladu s točko (e) člena 39(2) Direktive 2014/59/EU, bi morali posebno pozornost nameniti nadaljnjemu izvajanju kritičnih funkcij, zaupanju vlagateljev in javnosti, delovanju infrastrukture in trgovalnemu času zadevnih trgov.

Naslov III – Končne določbe in izvajanje

Te smernice se začnejo uporabljati 1. avgusta 2015.

Te smernice bi bilo treba pregledati do 31. julija 2017.